

Artykuł 2. Definicje.

Do celów niniejszej ustawy przyjmuje się następujące definicje:

- a) „zużyty olej kuchenny” oznacza odpady tłuszczów roślinnych i zwierzęcych, które powstają po wykorzystaniu ich do gotowania żywności w gospodarstwach domowych, ośrodkach i instytucjach, hotelach, restauracjach itp.
- b) „oleje odpadowe” oznaczają wszelkie oleje smarowe lub przemysłowe pochodzenia mineralnego lub syntetycznego, które stały się niezdatne do wykorzystania zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem, takie jak zużyte oleje z silników spalinowych i oleje przekładniowe, oleje smarowe, oleje turbinowe oraz oleje hydrauliczne, z wyłączeniem zużytych olejów kuchennych;
- c) „pośrednik w obrocie odpadami” oznacza jakąkolwiek osobę fizyczną lub prawną organizującą odzysk lub unieszkodliwianie odpadów w imieniu innych stron, w tym pośrednika w obrocie odpadami, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie;
- d) „narzędzia połowowe” oznaczają sprzęt wykorzystywany w rybołówstwie lub akwakulturze w celu lokalizowania, chwytania lub hodowli żywych zasobów morza lub sprzęt pływający na powierzchni morza i stosowany do wabienia i chwytania lub hodowli takich żywych zasobów morza;
- e) „właściwy organ” oznacza organ odpowiadający za realizację zadań przewidzianych w ustawie, wskazany, we właściwym zakresie kompetencji przez rząd i organy administracji publicznej: organy Generalnej Administracji Państwowej, wspólnoty autonomiczne, a także miasta Ceuta i Melilla, do celów wykonania niniejszej ustawy, rządy autonomiczne i samorządy lokalne, zgodnie z przepisami art. 12.
- f) „śmieci” oznaczają odpady, które nie są składowane w wyznaczonych miejscach i które zostają porzucone na obszarach naturalnych lub miejskich, wymagając zwykłego lub nadzwyczajnego sprzątnięcia w celu przywrócenia ich pierwotnego stanu.
- g) „bioodpady” oznaczają ulegające biodegradacji odpady roślinne z gospodarstw domowych, ogrodów, parków i sektora usług, a także odpady spożywcze i kuchenne pochodzące m.in. z gospodarstw domowych, biur, restauracji, hurtowni, stołówek, zakładów gastronomicznych i obiektów handlu detalicznego oraz porównywalne odpady z zakładów przetwórstwa spożywczego.
- h) „udostępnienie produktu na rynku” oznacza każde dostarczenie produktu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku krajowym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- i) „kompost” oznacza oczyszczony i ustabilizowany materiał organiczny uzyskany w wyniku kontrolowanego aerobowego i termofilowego biologicznego przetwarzania selektywnie zebranych odpadów ulegających biodegradacji. Materiału biostabilizowanego nie uznaje się za kompost.
- j) „poferment” oznacza materiał organiczny uzyskany w wyniku anaerobowego przetwarzania biologicznego odpadów ulegających biodegradacji zebranych selektywnie. Materiału biostabilizowanego nie uznaje się za poferment.
- k) „gospodarka o obiegu zamkniętym” oznacza system gospodarczy, w którym wartość produktów, materiałów i innych zasobów w gospodarce jest utrzymywana tak długo, jak to możliwe, zwiększając ich efektywne wykorzystanie w produkcji i konsumpcji, zmniejszając w ten sposób wpływ ich wykorzystania na środowisko, minimalizując ilość odpadów i uwalnianie substancji niebezpiecznych na wszystkich etapach ich cyklu życia, w tym poprzez zastosowanie hierarchii postępowania z odpadami.
- l) „unieszkodliwianie” oznacza każdą operację, która nie jest odzyskiem, nawet w przypadku gdy w wyniku tej czynności następuje odzysk substancji lub materiałów, pod warunkiem że nie przekraczają one wagowo 50 % przetworzonych odpadów lub odzysku energii. Załącznik III zawiera niewyczerpujący wykaz procesów unieszkodliwiania;
- m) „opakowanie” oznacza opakowanie zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 ustawy nr 11/1997 z dnia 24 kwietnia o opakowaniach i odpadach opakowaniowych;
- n) „zarządzanie odpadami” oznacza zbiórkę, transport, odzysk i unieszkodliwianie odpadów, w tym sortowanie i inne czynności wstępne; a także nadzór nad takimi operacjami i nadzór nad składowiskami odpadów. Obejmuje to również działania podejmowane w charakterze sprzedawcy lub pośrednika w obrocie odpadami;
- ñ) „podmiot gospodarujący odpadami” oznacza osobę fizyczną lub osobę prawną, publiczną lub prywatną, zarejestrowaną na podstawie zezwolenia lub zgłoszenia, realizującą dowolną z operacji składających się na gospodarowanie odpadami, niezależnie od tego, czy jest wytwórcą odpadów;
- o) „portowe urzędnika do odbioru odpadów” oznaczają portowe urzędnika do odbioru odpadów zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. e) dekrety królewskiego nr 1381/2002 z dnia 20 grudnia w sprawie portowych urzędów do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku;
- p) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu na rynku krajowym po raz pierwszy;
- q) „materiał biostabilizowany” oznacza materiał o zawartości organicznej uzyskany z zakładów mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów zmieszanych;
- r) „najlepsza dostępna technika” oznacza najlepszą dostępną technikę zgodnie z definicją podaną w art. 3 ust. 12 ujednoliconego tekstu ustawy o zintegrowanym zapobieganiu zanieczyszczeniom i ich kontroli, zatwierdzonego królewskim dekretem ustawodawczym nr 1/2016 z dnia 16 grudnia w sprawie zatwierdzenia zmienionego brzmienia ustawy o zintegrowanym zapobieganiu zanieczyszczeniom i ich kontroli;

- s) „sprzedawca odpadów” oznacza jakąkolwiek osobę fizyczną lub prawną występującą w roli zleceńodawcy w transakcji zakupu, a następnie sprzedaży odpadów, w tym sprzedawcę odpadów, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie;
- t) „norma zharmonizowana” oznacza normę zharmonizowaną zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniającego dyrektywę Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylającego decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE;
- u) „tworzywo sztuczne” oznacza materiał składający się z polimeru w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywę Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i które może funkcjonować jako główny składnik strukturalny wyrobów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały poddane modyfikacjom chemicznym. Farby, tusze i kleje będące materiałami polimerowymi nie są uwzględnione;
- v) „tworzywo sztuczne ulegające biodegradacji” oznacza tworzywo sztuczne zdolne do fizycznego, biologicznego rozkładu, w taki sposób, że ostatecznie rozkłada się na dwutlenek węgla (CO₂), biomasę i wodę i które, zgodnie z europejskimi normami dotyczącymi opakowań, nadaje się do odzysku poprzez kompostowanie i fermentację beztlenową;
- w) „oksydegradowalne tworzywo sztuczne” oznacza materiały z tworzyw sztucznych, które zawierają dodatki, które poprzez utlenianie prowadzą do rozpadu tych materiałów na mikrofragmenty lub do ich rozkładu chemicznego;
- x) „posiadacz odpadów” oznacza wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną lub prawną będącą w posiadaniu tych odpadów. Właściciel katastralny działki, na której znajdują się porzucone odpady lub śmieci, jest uważany za posiadacza odpadów, który jest administracyjnie odpowiedzialny za takie odpady, z wyjątkiem przypadków, w których możliwe jest zidentyfikowanie faktycznego sprawcy porzucenia lub poprzedniego posiadacza;
- y) „przygotowanie do ponownego wykorzystania” oznacza sprawdzanie, czyszczenie lub naprawę procesów odzysku, w ramach których produkty lub części składowe produktów, które stały się odpadami, są przygotowywane w taki sposób, że mogą być ponownie użyte bez żadnego innego przetwarzania wstępnego i przestają być uważane za odpady, jeżeli spełniają obowiązujące normy techniczne i normy dotyczące produktów konsumenckich;
- z) „zapobieganie” oznacza wszystkie środki przyjęte na etapie koncepcji i projektowania, produkcji, dystrybucji i konsumpcji substancji, materiału lub produktu w celu ograniczenia:
- 1.° Ilości odpadów, w tym poprzez ponowne wykorzystanie produktów lub przedłużenie ich okresu żywotności;
 - 2.° Niekorzystnego oddziaływania wytworzonych odpadów na środowisko i zdrowie ludzkie, w tym poprzez ograniczenie zużycia materiałów lub energii;
 - 3.° Zawartości substancji szkodliwych w materiałach i produktach;
- aa) „produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych” oznacza produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został stworzony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego został stworzony;
- ab) „wytwórca odpadów” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, której działalność prowadzi do powstawania odpadów (pierwotny wytwórca odpadów), lub dowolny podmiot zajmujący się przetwarzaniem wstępnym, mieszaniem lub innymi procesami prowadzącymi do zmiany charakteru lub składu tych odpadów. W przypadku towarów podjętych przez służby kontroli i inspekcji w obiektach granicznych za wytwórcę odpadów uważa się właściciela towaru bądź jego importera lub eksportera w zależności od definicji w przepisach celnych. W przypadku towarów usuniętych przez organy ścigania w ramach czynności konfiskaty lub zajęcia dokonanego na mocy nakazu sądowego, za wytwórcę odpadów uznaje się posiadacza towarów;
- ac) „producent produktu” oznacza jakąkolwiek osobę fizyczną lub prawną profesjonalnie projektującą, produkującą, przetwarzającą, napełniającą, sprzedającą lub importującą produkty, niezależnie od techniki sprzedaży użytej przy wprowadzaniu produktu na rynek krajowy. Obejmuje to zarówno tych, którzy mają siedzibę na terytorium kraju i wprowadzają produkty na rynek krajowy, jak i tych, którzy mają siedzibę w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim i sprzedają bezpośrednio gospodarstwom domowym lub innym użytkownikom niż gospodarstwa domowe za pomocą umów zawieranych na odległość, co oznacza umowy zawierane w ramach zorganizowanego systemu sprzedaży lub świadczenia usług na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron umowy, w których do momentu zawarcia umowy i w momencie jej zawarcia wykorzystywano tylko jeden lub więcej środków porozumiewania się na odległość, takich jak poczta, Internet, telefon lub faks.
- Platformy handlu elektronicznego, jako producenci produktu, przejmują obowiązki finansowe i sprawozdawcze, a także, w stosownych przypadkach, obowiązki organizacyjne, w przypadku gdy producent zdefiniowany w poprzednim akapicie, mający siedzibę w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim, działa za ich pośrednictwem i nie jest zarejestrowany w istniejących rejestrach rozszerzonej odpowiedzialności producenta oraz nie wypełnia innych obowiązków

wynikających z systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta. W tym celu platforma handlu elektronicznego może dokonać pojedynczej rejestracji wszystkich produktów, w odniesieniu do których przyjmuje status producenta produktu, i prowadzi rejestr takich produktów;

ad) „wyroby tytoniowe” oznaczają wyroby tytoniowe w rozumieniu art. 3 lit. ac) dekretu królewskiego nr 579/2017 z dnia 9 czerwca w sprawie uregulowania określonych kwestii związanych z produkcją, prezentowaniem i wprowadzaniem do obrotu wyrobów tytoniowych i wyrobów powiązanych;

ae) „czysty punkt” oznacza obiekt magazynowy objęty zakresem zbiórki prowadzonej przez władze lokalne, w którym odpady z gospodarstw domowych są zbierane selektywnie;

af) „recykling” oznacza jakikolwiek proces odzysku, w ramach którego materiały odpadowe są ponownie przetwarzane w produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach. Recykling obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego, ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk;

ag) „zbieranie” oznacza gromadzenie odpadów, wstępne sortowanie i wstępne magazynowanie odpadów, w sposób profesjonalny, do celów ich transportu do zakładu przetwarzania;

ah) „selektywna zbiórka” oznacza zbiórkę, w ramach której dany strumień odpadów obejmuje jedynie odpady jednego rodzaju i o tym samym charakterze w celu ułatwienia określonego przetwarzania;

ai) „regeneracja olejów odpadowych” oznacza jakikolwiek proces recyklingu, w którym można wyprodukować oleje bazowe w wyniku rafinacji olejów odpadowych, w szczególności przez usunięcie znajdujących się w olejach odpadowych zanieczyszczeń, produktów reakcji utleniania i dodatków;

aj) „system rozszerzonej odpowiedzialności producenta” oznacza zestaw środków przyjętych w celu zagwarantowania ponoszenia przez producentów produktów odpowiedzialności finansowej lub odpowiedzialności finansowej i organizacyjnej za zarządzanie etapem odpadu w cyklu życia produktu;

ak) „wypełnianie wyrobisk” oznacza wszelkie operacje odzysku, w przypadku których odpowiednie odpady inne niż niebezpieczne są wykorzystywane do celów rekultywacji na obszarach wyrobisk lub do celów inżynierskich w zakresie zagospodarowania terenu. Odpady wykorzystywane do wypełniania wyrobisk muszą zastępować materiały nieodpadowe, być odpowiednie do wyżej wymienionych celów i być ograniczone do ilości ściśle niezbędnej do osiągnięcia tych celów. W przypadku gdy operacje wypełniania wyrobisk mają na celu rekultywację obszarów wyrobisk, operacje te muszą być uzasadnione koniecznością przywrócenia pierwotnej topografii terenu;

al) „odpady” oznaczają każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się został zobowiązany;

am) „odpady z narzędzi połowowych” oznaczają każde narzędzie połowowe odpowiadające definicji odpadu, łącznie ze wszystkimi elementami oddzielnie, substancjami lub materiałami, które wchodziły w skład narzędzia połowowego lub były z nim połączone w momencie wyrzucenia go. W zakres tej definicji wchodzi również porzucone lub zgubione narzędzia połowowe i ich elementy;

a) „odpady inne niż niebezpieczne”: odpady, które nie są objęte lit. a) niniejszego artykułu;

añ) „odpady niebezpieczne” oznaczają odpady posiadające jedną lub więcej cech niebezpiecznych wymienionych w załączniku I oraz odpady sklasyfikowane jako odpady niebezpieczne przez rząd zgodnie z postanowieniami przepisów Unii Europejskiej lub konwencji międzynarodowych, których Hiszpania będzie sygnatariuszem. Definicja ta obejmuje również pojemniki i opakowania zawierające pozostałości substancji lub preparatów niebezpiecznych lub zanieczyszczone nimi, chyba że wykazano, że nie wykazują one żadnych niebezpiecznych właściwości wymienionych w załączniku I;

ao) „odpady rolne i leśne” oznaczają odpady powstające w wyniku działalności rolniczej, leśnej i hodowlanej;

ap) „odpady żywnościowe” oznaczają wszystkie środki spożywcze zgodnie z definicją w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, które stały się odpadem;

aq) „odpady z działalności handlowo-usługowej” oznaczają odpady generowane w ramach własnej działalności placówki handlu hurtowego lub detalicznego, usług restauracji i barów, biur i placów targowych, a także pozostałych obiektów sektora usług;

ar) „odpady zarządzane lokalnie” oznaczają odpady zarządzane przez podmioty lokalne, zgodnie z art. 12 ust. 5;

as) „odpady budowlane i rozbiórkowe” oznaczają odpady generowane w ramach działalności budowlanej i rozbiórkowej;

b) „odpady z gospodarstw domowych” oznaczają odpady niebezpieczne lub inne niż niebezpieczne powstające w gospodarstwie domowym w następstwie czynności domowych. Za odpady z gospodarstw domowych uważa się również odpady podobne do wspomnianych w zakresie ich składu i ilości, powstające w obiektach usługowych i przemysłowych, które nie powstają w następstwie działalności samego obiektu usługowego lub przemysłowego.

Do tej kategorii odpadów zalicza się również odpady powstające w gospodarstwie domowym między innymi z odpadowego oleju kuchennego, urządzeń elektrycznych i elektronicznych, tekstyliów, baterii, akumulatorów, mebli, wyposażenia i materacy oraz odpady i gruz pochodzące z drobnych robót budowlanych i napraw domowych.

Za odpady z gospodarstw domowych uznaje się odpady pochodzące z czyszczenia dróg publicznych, terenów zielonych,

terenów rekreacyjnych i plaż, martwe zwierzęta domowe i porzucone pojazdy;

au) „odpady przemysłowe” oznaczają odpady z procesów produkcji, wytwarzania, przetwórstwa, użytkowania, konsumpcji, czyszczenia lub konserwacji generowane w ramach działalności przemysłowej, w wyniku głównej działalności;

av) „odpady komunalne” oznaczają:

1.° Odpady zmieszane i odpady objęte selektywną zbiórką pochodzące z gospodarstw domowych, w tym papier i tekturę, szkło, metale, tworzywa sztuczne, bioodpady, drewno, materiały włókiennicze, opakowania, odpady z urządzeń elektrycznych i elektronicznych, zużyte baterie i akumulatory, odpady niebezpieczne z gospodarstw domowych, oraz odpady gabarytowe, w tym materace i meble;

2.° Odpady zmieszane i odpady zbierane selektywnie z innych źródeł, w przypadku gdy takie odpady są podobne pod względem charakteru i składu do odpadów pochodzących z gospodarstw domowych.

Odpady komunalne nie obejmują odpadów pochodzących z produkcji, rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa, zbiorników ściekowych, sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków, łącznie z osadami ściekowymi, pojazdów wycofanych z eksploatacji ani odpadów budowlanych i rozbiórkowych.

Niniejszą definicję ustanawia się do potrzeb określania zakresu stosowania celów w dziedzinie przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz norm ich obliczania ustanowionych w niniejszej ustawie i stosuje się ją bez uszczerbku dla podziału odpowiedzialności w zakresie gospodarowania odpadami między podmiotami publicznymi i prywatnymi w świetle podziału kompetencji wprowadzonego w art. 12 ust. 5;

aw) „ponowne wykorzystanie” oznacza wszelkie czynności, w ramach których produkty lub składniki produktów, które nie są odpadami, są ponownie wykorzystywane w tym samym celu, do którego zostały stworzone;

ax) „zanieczyszczona gleba” oznacza glebę, na której cechy wpłynęła niekorzystnie obecność substancji chemicznych o charakterze niebezpiecznym pochodzących z działalności człowieka w stężeniu stanowiącym niedopuszczalne zagrożenie dla zdrowia człowieka lub środowiska, zgodnie z kryteriami i normami określonymi przez rząd;

ay) „transport odpadów” oznacza operację zarządzania polegającą na profesjonalnym przemieszczaniu odpadów w imieniu osób trzecich, wykonywaną przez firmy w ramach ich działalności zawodowej, niezależnie od tego, czy jest to ich działalność podstawowa;

az) „przetwarzanie” oznacza procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie;

ba) „przetwarzanie pośrednie” oznacza procesy odzysku R12 i R13 i procesy unieszkodliwiania D8, D9, D13, D14 i D15, zgodnie z załącznikami II i III;

bb) „odzysk” oznacza jakąkolwiek operację, której głównym wynikiem są odpady służące użytecznemu zastosowaniu, poprzez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym wypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub w gospodarce w ogóle. Załącznik II zawiera niewyczerpujący wykaz procesów odzysku;

bc) „odzysk materiałów” oznacza każdy proces odzysku inny niż odzysk energii i ponowne przetwarzanie na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub inne środki do wytwarzania energii. Odzysk materiałów obejmuje, oprócz innych operacji, przygotowywanie do ponownego użycia, recykling i wypełnianie wyrobisk;

Artykuł 3. Zakres stosowania.

1. Niniejsza ustawa ma zastosowanie do:

- wszystkich rodzajów odpadów, z uwzględnieniem wyjątków wymienionych w ust. 2, 3 i 4;
- produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku IV; dowolnego produktu wytworzonego z oksydegradowalnego tworzywa sztucznego i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne;
- Jeśli środki ustanowione w odniesieniu do tych produktów z tworzywa sztucznego stoją w sprzeczności z pozostałymi przepisami ustanowionymi w niniejszej ustawie lub w przepisach dotyczących opakowań, pierwszeństwo mają środki ustanowione w niniejszej ustawie w odniesieniu do tych produktów z tworzyw sztucznych;
- zanieczyszczonej gleby, która podlega przepisom tytułu VIII.

2. Niniejsza ustawa nie ma zastosowania do:

- emisji do atmosfery regulowanych ustawą nr 34/2007 z dnia 15 listopada w sprawie jakości powietrza i ochrony atmosfery, a także dwutlenku węgla wychwytywanego i transportowanego dla celów geologicznego składowania i rzeczywiście składowanego w formacjach geologicznych zgodnie z ustawą nr 40/2010 z dnia 29 grudnia o geologicznym składowaniu dwutlenku węgla. Ustawa nie ma również zastosowania do geologicznego składowania dwutlenku węgla dla celów badań, rozwoju lub testowania nowych produktów i procesów, w ramach którego planuje się łączne składowanie mniej niż 100 kiloton;
- wydobytch gleb, które nie przekraczają kryteriów i norm pozwalających uznać je za zanieczyszczone gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie prac budowlanych, jeżeli jest pewne, że materiały te zostaną wykorzystane do celów budowlanych w stanie naturalnym w miejscu lub obiekcie budowlanym, w których zostały wydobyte;

c) odpadów promieniotwórczych;
d) zdetonowanych materiałów wybuchowych;
e) odchodów, jeżeli nie są objęte ust. 3 lit. b), słomy i innych materiałów naturalnych niebędących niebezpiecznymi substancjami pochodzącymi z produkcji rolniczej lub leśnej, które są wykorzystywane w gospodarstwach rolnych i hodowlanych, leśnictwie lub do produkcji energii z takiej biomasy poprzez procesy lub metody, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego.

3. Niniejsza ustawa nie ma zastosowania do odpadów wymienionych poniżej w kwestiach już uregulowanych w innym przepisie wspólnotowym lub krajowym włączającym przepisy wspólnotowe do naszego prawodawstwa i ma zastosowanie w tych aspektach, które nie są regulowane:

a) wody ściekowe;
b) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego objęte zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002.

Nie są objęte niniejszym wyjątkiem, a co za tym idzie, podlegają regulacji niniejszą ustawą, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne przeznaczone do spalania jako odpady, usunięcia na składowisko odpadów lub wykorzystania w fermentacji beztlenowej, kompostowni lub wytwórni paliw, lub są przeznaczone do obróbki pośredniej przed wyżej wymienionymi operacjami;

c) zwłoki zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r.;

d) odpady powstałe w wyniku poszukiwania, wydobywania, przetwarzania i składowania zasobów mineralnych oraz z działalności odkrywkowej, zgodnie z dekretem królewskim nr 975/2009 z dnia 12 czerwca w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz ochrony i rehabilitacji terenów zniszczonych w wyniku działalności górniczej;

e) substancje niebędące produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego ani ich nie zawierające, przeznaczone do wykorzystania jako surowce do produkcji pasz zgodnie z definicją w art. 3 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzania na rynek i stosowania pasz, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady i uchylającego dyrektywę Rady 79/373/EWG, dyrektywę Komisji 80/511/EWG, dyrektywy Rady 82/471/EWG, 83/228/EWG, 93/74/EWG, 93/113/WE i 96/25/WE oraz decyzję Komisji 2004/217/WE;

f) Substancje, które nie są produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego ani ich nie zawierają i które są przeznaczone do stosowania jako surowce do produkcji żywności zgodnie z definicją zawartą w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r.

4. Bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z mających zastosowanie szczegółowych przepisów, z zakresu stosowania niniejszej ustawy wyłącza się osady, jeżeli zostanie wykazane, że są one inne niż niebezpieczne, zgodnie z wytycznymi, w stosownych przypadkach, zatwierdzonymi przez rząd, zgodnie z przepisami art. 4 ust. 2 ustawy nr 41/2010 z dnia 29 grudnia o ochronie środowiska morskiego, przemieszczane w obrębie wód powierzchniowych w celu związanym z gospodarowaniem wodami i drogami wodnymi, tworzeniem nowych terenów lub zapobieganiem powodziom, bądź ograniczaniem skutków powodzi i susz.

TYTUŁ II

Zapobieganie powstawaniu odpadów

Artykuł 17. *Cele zapobiegania powstawaniu odpadów.*

1. W celu przerwania powiązania pomiędzy wzrostem gospodarczym a wpływem na środowisko związanym z wytwarzaniem odpadów politykę zapobiegania powstawaniu odpadów należy ukierunkować na realizację celu, jakim jest ograniczenie masy wytwarzanych odpadów, według następującego terminarza:

a) w 2025 r. o 13 % w stosunku do wytworzonych w 2010 r.;
b) w 2030 r. o 15 % w stosunku do wytworzonych w 2010 r.

2. Na potrzeby realizacji celów określonych w poprzednim ustępie rząd, na podstawie dostępnych informacji, ustanawia przepisami szczegółowe cele zapobiegania i/lub ponownego wykorzystania dla określonych produktów, zwłaszcza w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 18 ust. 1 lit. d).

TYTUŁ V

Ograniczenie wpływu określonych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko

Artykuł 55. *Ograniczenie zużycia określonych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.*

1. W odniesieniu do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych ujętych w załączniku IV część A ustanawia się następujący terminarz ograniczenia wprowadzania do obrotu:

- a) w 2026 r. należy osiągnąć ograniczenie wagowe o 50 % w stosunku do 2022 r.;
- b) w 2030 r. należy osiągnąć ograniczenie wagowe o 70 % w stosunku do 2022 r.

2. Z zamiarem realizacji powyższych celów wszystkie podmioty zaangażowane we wprowadzanie do obrotu promują korzystanie z alternatywnych rozwiązań wielorazowego użytku lub innych materiałów niż tworzywa sztuczne. W każdym przypadku od dnia 1 stycznia 2023 r. jest pobierana opłata za każdy produkt z tworzywa sztucznego wymieniony w części A załącznika IV dostarczany konsumentowi; opłatę wyróżnia się na paragonie.

Ministerstwo ds. Transformacji Ekologicznej i Wyzwań Demograficznych, we współpracy ze wspólnotami autonomicznymi, monitoruje ograniczenie zużycia tych produktów i w zależności od wyników może zaproponować rewizję powyższego terminarza i inne możliwe sposoby ograniczenia ich zużycia, co musi zostać ustanowione w drodze rozporządzenia. Środki te będą miały charakter proporcjonalny i niedyskryminacyjny i zostaną zgłoszone Komisji Europejskiej zgodnie z dekretem królewskim nr 1337/1999 z dnia 31 lipca w celu spełnienia wymagań dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r.

3. Pojemniki na żywność uważa się za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, jeśli, oprócz spełniania kryteriów wymienionych w ich definicji, decydujące znaczenie ma ich tendencja do przekształcania się w odpady rozproszone ze względu na ich objętość lub rozmiar, w szczególności indywidualnych porcji. Do tego celu wykorzystuje się informacje wynikające z zastosowania przepisów art. 18 ust. 1 lit. k).

4. Jeśli chodzi o tacki z tworzywa sztucznego będące opakowaniami i niepodlegające załącznikowi IV oraz produkty jednodawkowe w opakowaniach z tworzywa sztucznego, pierścienie z tworzywa sztucznego umożliwiające połączenie wielu opakowań jednostkowych i patyczki z tworzywa sztucznego używane w sektorze spożywczym do trzymania produktu (patyczki do cukierków, lodów i innych produktów), w każdym przypadku wykonane z niekompostowalnego tworzywa sztucznego, podmioty zaangażowane w ich wprowadzanie do obrotu dążą do ograniczenia ich zużycia poprzez zastępowanie tych produktów z tworzywa sztucznego najlepiej alternatywnymi rozwiązaniami wielorazowego użytku i innymi materiałami, takimi jak między innymi kompostowalne tworzywo sztuczne, drewno, papier lub tektura.

Ministerstwo ds. Transformacji Ekologicznej i Wyzwań Demograficznych monitoruje ograniczenie zużycia tych produktów i w zależności od wyników może ustanowić przepisowo inne środki mające na celu znaczące ograniczenie ich zużycia, w szczególności terminarz ograniczania.

5. Ministerstwo ds. Transformacji Ekologicznej i Wyzwań Demograficznych opracuje sprawozdanie na temat wszystkich środków przyjętych na podstawie niniejszego artykułu, prześle je Komisji Europejskiej i udostępni opinii publicznej.

Artykuł 56. *Zakaz dotyczący określonych produktów z tworzyw sztucznych.*

Zakazuje się wprowadzania do obrotu następujących produktów:

- a) produktów z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku IV część B;
- b) wszelkich produktów z tworzyw sztucznych wytworzonych z oksydegradowalnego tworzywa sztucznego;
- c) celowo dodanych plastikowych mikrogranulek o wielkości poniżej 5 milimetrów.

W odniesieniu do ograniczenia przewidzianego w lit. c) stosuje się przepisy załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia (rozporządzenie REACH).

Artykuł 57. *Wymogi projektowe w odniesieniu do pojemników z tworzywa sztucznego na napoje.*

1. Od dnia 3 lipca 2024 r. można wprowadzać do obrotu wyłącznie produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku IV część C, których pokrywki i wieczka pozostają przymocowane do pojemników podczas etapu zamierzonego użytkowania produktu. Do celów tego przepisu metalowych zakrętek i wieczek z uszczelką z tworzyw sztucznych nie uznaje się za wykonane z tworzyw sztucznych.

Uznaje się, że wymienione produkty spełniają wymogi niniejszego ustępu, jeżeli zostały wytworzone zgodnie ze zharmonizowanymi normami przyjętymi w tym celu na szczeblu wspólnotowym.

2. Od 1 stycznia 2025 r. można wprowadzać do obrotu wyłącznie butelki z politereftalanu etylenu (zwane dalej „butelkami PET”) wymienione w załączniku IV część E zawierające co najmniej 25 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, którą to wartość oblicza się jako średnią dla wszystkich butelek PET wprowadzonych do obrotu;

3. Od 1 stycznia 2030 r. można wprowadzać do obrotu wyłącznie butelki wymienione w załączniku IV część E zawierające co najmniej 30 % tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, którą to wartość oblicza się jako średnią dla wszystkich takich

butelek na napoje wprowadzonych do obrotu.

4. Systemy utworzone w celu realizacji zobowiązań ustanowionych w ramach rozszerzonej odpowiedzialności producenta w dziedzinie opakowań i odpadów opakowaniowych określają środki zapewniające osiągnięcie tych celów poprzez ułatwienie dostępności materiałów o wystarczającej jakości i ilości.

Oprócz innych środków część odzyskanego PET powinna zostać wykorzystana do produkcji PET pochodzącego z recyklingu, aby osiągnąć cele określone w niniejszym artykule oraz inne, które można by ustanowić w ramach opracowywania przepisów w odniesieniu do innych opakowań.

5. Na butelkach z tworzywa sztucznego wymienionych w ust. 2 i 3 można umieszczać informację na temat ich zawartości procentowej tworzywa sztucznego z recyklingu.

6. Komisja ds. Koordynacji Odpadów może zająć się, w ramach odpowiedniej grupy roboczej, ustanowieniem środków niezbędnych do osiągnięcia celów określonych w niniejszym artykule i rozważyć wspieranie rozwoju rynku wtórnego PET pochodzącego z recyklingu w Hiszpanii.

Artykuł 58. Wymogi dotyczące oznakowania określonych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

1. Wprowadzane do obrotu produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku IV część D muszą być oznakowane w widoczny, wyraźnie czytelny i nieusuwalny sposób, zgodnie ze zharmonizowanymi specyfikacjami oznakowania określonymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/2151 z dnia 17 grudnia 2020 r. u ustanawiającego zasady dotyczące zharmonizowanych specyfikacji w odniesieniu do oznakowania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w części D załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko.

Oznakowanie to powinno informować konsumentów o odpowiednich metodach gospodarowania odpadami w przypadku tego produktu lub niewskazanych sposobach unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu – zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami; oraz o obecności tworzyw sztucznych w tym produkcie i o wynikającym z tego negatywnym wpływie na środowisko zaśmiecania lub innych nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku tego produktu.

2. Przepisy niniejszego artykułu dotyczące wyrobów tytoniowych dodaje się do przepisów przewidzianych w dekrecie królewskim nr 579/2017 z dnia 9 czerwca.

3. Bez uszczerbku dla tego, co zostało ustanowione na poziomie wspólnotowym, w przypadku oznakowania produktów do splukiwania certyfikowanych zgodnie z normą UNE 149002:2019 takie oznakowanie musi być zgodne z wymogami określonymi w niniejszej normie.

Artykuł 59. Selektywna zbiórka butelek z tworzywa sztucznego.

1. Ustanawia się następujące cele selektywnej zbiórki produktów z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku IV część E z zamiarem przeznaczenia ich do recyklingu:

- a) najpóźniej w 2023 r. 70 % masy w stosunku do wprowadzonych do obrotu;
- b) najpóźniej w 2025 r. 77 % masy w stosunku do wprowadzonych do obrotu;
- c) najpóźniej w 2027 r. 85 % masy w stosunku do wprowadzonych do obrotu;
- d) najpóźniej w 2029 r. 90 % masy w stosunku do wprowadzonych do obrotu;

Ilość tych produktów wprowadzonych do obrotu można uznać za odpowiadającą ilości wytworzonych odpadów z nich pochodzących, łącznie z zawartymi w odpadach rozproszonych, w danym roku.

2. W przypadku, gdy cele wyznaczone na rok 2023 lub 2027 nie zostaną osiągnięte, na poziomie krajowym w ciągu dwóch lat na całym terytorium zostanie wdrożony system kaucji, refundacji i zwrotu dla tych opakowań, aby zapewnić osiągnięcie celów na lata 2025 i 2029, zgodnie z postanowieniami przepisów dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych. W celu wdrożenia tych systemów, oprócz butelek z tworzyw sztucznych, można uwzględnić inne opakowania i odpady opakowaniowe, aby zagwarantować opłacalność techniczną, środowiskową i ekonomiczną.

Artykuł 60. Systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta.

1. Rząd ustanawia przepisami systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku IV część F. Taki system należy ustanowić przed dniem 1 stycznia 2025 r. dla produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych innych niż opakowania, o których mowa w ust. 1, i produktów, o których mowa w części F pkt 2.1 i 2.2, oraz przed dniem 6 stycznia 2023 r. dla pozostałych produktów wymienionych w ust. 1 i w załączniku IV część F pkt 2.3.

2. W ramach systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta wprowadzonych w odniesieniu do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku IV część F pkt 1 producenci produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych ponoszą, oprócz kosztów ustalonych zgodnie z art. 43, następujące koszty, o ile nie zostały one jeszcze uwzględnione:

- a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 61;
- b) koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, oraz koszty późniejszego transportu tych odpadów i ich przetwarzania; oraz
- c) koszty sprzątania odpadów pochodzących z tych produktów, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania.

3. W związku z systemami odpowiedzialności opracowanymi w odniesieniu do produktów z tworzywa sztucznego wymienionych w załączniku IV część F pkt 2 zgodnie z tytułem IV producenci produktów powinni ponosić co najmniej następujące koszty:

- a) koszty środków służących upowszechnianiu wiedzy, o których mowa w art. 61;
- b) koszty sprzątania odpadów pochodzących z tych produktów, łącznie z czyszczeniem infrastruktury sanitarnej i instalacji oczyszczania, a następnie koszty ich transportu i przetwarzania; oraz
- c) koszty gromadzenia danych i informacji w ramach regularnych i jednostkowych zbiorów w związku ze składowiskami improwizowanymi lub odpadami rozproszonymi w środowisku.

W przypadku wyrobów tytoniowych ich producenci ponoszą dodatkowo koszty zbierania odpadów w przypadku tych produktów, które są pozostawiane w publicznych systemach zbierania odpadów, w tym koszty infrastruktury i jej funkcjonowania, a następnie koszty transportu tych odpadów i ich przetwarzania. Koszty te mogą obejmować utworzenie specjalnej infrastruktury do zbierania odpadów w przypadku tych produktów, na przykład odpowiednich pojemników na odpady w miejscach częstego zaśmiecania. Jednocześnie mogą one uwzględniać koszty związane ze środkami mającymi na celu opracowanie rozwiązań alternatywnych i środkami zapobiegawczymi służącymi ograniczeniu generowania odpadów i zwiększeniu ich fizycznego odzysku.

4. Koszty, które należy pokrywać zgodnie z ust. 2 i 3, nie przekraczają kosztów niezbędnych do gospodarnego świadczenia usług wskazanych w tych przepisach i są one ustalane z zachowaniem przejrzystości między zainteresowanymi podmiotami. Koszty sprzątania odpadów są ograniczone do czynności podejmowanych przez organy publiczne lub w ich imieniu. Metoda ich obliczania musi być ustalona w taki sposób, aby koszty sprzątania odpadów mogły być ustalane w proporcjonalny sposób. W celu zminimalizowania kosztów administracyjnych można określić wkład finansowy na potrzeby kosztów usuwania śmieci poprzez ustanowienie odpowiednich wieloletnich kwot ryczałtowych.

5. Rząd ustanawia przepisowo systemy rozszerzonej odpowiedzialności producenta w odniesieniu do narzędzi połowowych zgodnie z przepisami tytułu IV przed dniem 1 stycznia 2025 r. We wspomnianej regulacji ustanawia się minimalny krajowy współczynnik zbiórki odpadów z narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne w celu ich recyklingu i wprowadza się konieczne środki monitorowania narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne wprowadzonych od obrotu oraz zebranych odpadów. Producenci narzędzi połowowych pokrywają wydatki związane z selektywną zbiórką odpadów z narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, które przekazano do instalacji upoważnionych do ich zbiórki, takich jak odpowiednie portowe urządzenia do odbioru odpadów zgodnie z dekretem królewskim nr 1381/2002 z dnia 20 grudnia, lub do innych systemów zbiórki poza zakresem stosowania wspomnianego dekretu królewskiego, oraz koszty ich późniejszego transportu i przetwarzania, a także koszty upowszechniania wiedzy wynikające z art. 61.

Wymogi ustanowione zgodnie z niniejszym ustępem stanowią uzupełnienie wymogów mających zastosowanie do odpadów pochodzących ze statków rybackich na mocy unijnych i krajowych przepisów dotyczących portowych urządzeń do odbioru odpadów.

Artykuł 61. Środki służące upowszechnianiu wiedzy.

1. Właściwe organy przyjmują konieczne środki w celu informowania konsumentów i zachęcania ich do odpowiedzialnych zachowań, w szczególności osób młodych, aby ograniczyć porzucanie rozproszonych śmieci z produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku IV część F oraz produktów higieny dla kobiet wymienionych w załączniku IV część D pkt 1.

2. Organy przyjmują również środki w celu informowania konsumentów produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w poprzednim akapicie i użytkowników narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne o następujących kwestiach:

- a) dostępności alternatywnych produktów wielokrotnego użytku, systemów ponownego użycia i metod gospodarowania odpadami w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne oraz na temat najlepszych praktyk w zakresie należytego gospodarowania odpadami prowadzonego zgodnie z art. 7;
- b) wpływu na środowisko, w szczególności środowisko morskie, zaśmiecania i innego nieodpowiedniego unieszkodliwiania odpadów w przypadku tych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne; oraz
- c) wpływu na sieci kanalizacyjne nieodpowiednich sposobów unieszkodliwiania odpadów w przypadku produktów

jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

3. Przy przyjmowaniu powyższych środków można współpracować z organizacjami konsumentów i użytkowników.

Artykuł 62. *Koordinacja środków.*

1. Środki przyjmowane na podstawie tego tytułu stanowią integralną część programów środków ustanawianych zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska morskiego, z przepisami w dziedzinie wody i przepisami dotyczącymi portowych urządzeń do odbioru odpadów. Wspomniane środki mają być spójne z tymi programami i planami.
2. Środki przyjęte na podstawie art. 55–60 są zgodne z przepisami prawa żywnościowego Unii Europejskiej w celu zagwarantowania braku zagrożenia dla higieny żywności i bezpieczeństwa żywnościowego, przy promowaniu korzystania ze zrównoważonych rozwiązań stanowiących alternatywę dla tworzywa sztucznego jednorazowego użytku tam, gdzie jest to możliwe w przypadku materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

ZAŁĄCZNIK IV

Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych

- A. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte ograniczeniem:
- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
 - 2) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:
 - a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos;
 - b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika;
 - c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijk zawierających żywność.
- B. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte ograniczeniami w zakresie wprowadzania do obrotu:
- 1) patyczki do czyszczenia uszu, z wyjątkiem tych objętych dekretem królewskim 1591/2009 z dnia 16 października w sprawie wyrobów medycznych
 - 2) sztućce (widelce, noże, łyżki, pałeczki);
 - 3) talerze;
 - 4) słomki, z wyjątkiem tych objętych dekretem królewskim 1591/2009 z dnia 16 października.
 - 5) mieszadełka do napojów;
 - 6) patyczki mocowane do balonów i służące do tego, by balony się na nich opierały, w tym mechanizmy tych patyczków, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów;
 - 7) pojemniki na żywność, o których mowa w lit. A pkt 2, wykonane z polistyrenu ekspandowanego;
 - 8) wykonane z polistyrenu ekspandowanego pojemniki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka;
 - 9) wykonane z polistyrenu ekspandowanego kubki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka.
- C. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte wymogami w zakresie ekoprojektowania:
- Pojemniki na napoje o pojemności do 3 litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, lecz nie:
- a) szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych;
 - b) pojemniki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała oraz uchylającego dyrektywę Rady 92/52/EWG, dyrektywy Komisji 96/8/WE, 1999/21/WE, 2006/125/WE i 2006/141/WE, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 41/2009 i (WE) nr 953/2009.

D. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte wymogami w zakresie oznakowania

- 1) podpaski higieniczne, tampony oraz aplikatory do tamponów;
- 2) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;
- 3) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi;
- 4) kubki na napoje.

E. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegające selektywnej zbiórce objęte wymogami w zakresie ekoprojektowania:

Butelki na napoje o pojemności nieprzekraczającej 3 litrów, w tym ich zakrętki i wieczka, lecz nie:

- a) szklane lub metalowe butelki na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych;
- b) butelki na napoje przeznaczone i wykorzystywane do mającej płynną postać żywności specjalnego przeznaczenia medycznego zgodnie z definicją w art. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 609/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r.

F. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 60 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta i art. 61 dotyczącym środków służących upowszechnianiu wiedzy:

1. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 60 ust. 2 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta:

1) pojemniki na żywność, tj. pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która:

- a) jest przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos;
- b) jest zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika;
- c) jest gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie, w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

2) paczki i owijki wykonane z elastycznych materiałów zawierające żywność przeznaczoną do bezpośredniego spożycia z paczki lub owijki bez żadnej dalszej obróbki;

3) 3) pojemniki na napoje o pojemności nieprzekraczającej trzech litrów, tj. pojemniki stosowane do przechowywania napojów, takie jak butelki na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, oraz wielomateriałowe opakowania na napoje, w tym ich zakrętki i wieczka, ale nie szklane lub metalowe pojemniki na napoje, których zakrętki i wieczka są wykonane z tworzyw sztucznych;

4) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;

5) Lekkie torby na zakupy z tworzyw sztucznych zgodnie z definicją zawartą w dekreście królewskim 293/2018 z dnia 18 maja.

2. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych objęte art. 60 ust. 3 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta:

1) chusteczki nawilżane, tj. uprzednio nawilżone chusteczki przeznaczone do higieny osobistej i uprzednio nawilżone chusteczki do użytku domowego;

2) balony, z wyjątkiem balonów do użytku przemysłowego lub innych profesjonalnych zastosowań, które to balony nie są rozprowadzane wśród konsumentów;

3) wyroby tytoniowe z filtrami i filtry sprzedawane do używania z wyrobami tytoniowymi;